

- 2) A Bíróság az Intracom SA Hellenic Telecommunications & Electronic Industry vizontkeresetét elutasítja.
- 3) A Bíróság az Európai Közösségek Bizottságát kötelezi a költségek viselésére.

(¹) HL C 289., 2002.11.23.

ellenszolgáltatás viszonyát nem módosító pótlékokat és kiegészítéseket, kivéve ezen ágazat munkavállalóinak prémiumát, a Németországi Szövetségi Köztársaság nem teljesítette a munkavállalók szolgáltatások nyújtása keretében történő kiküldetéséről szóló, 1996. december 16-i 96/71/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 3. cikkéből eredő kötelezettségeit.

2) A Bíróság a keresetet ezt meghaladó részében elutasítja.

3) A felek maguk viselik saját költségeiket.

(¹) HL C 305., 2002.12.7.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(első tanács)

2005. április 14.

a C-341/02. sz., az Európai Közösségek Bizottsága kontra Németországi Szövetségi Köztársaság ügyben (¹)

(Tagállami kötelezettségzegés – 96/71/EK irányelv – Munkavállalók szolgáltatásnyújtás keretében történő kiküldetése – Építési ágazat vállalkozásai – Minimálbér – Munkavállaló kiküldetési célállamának rendelkezéseiben előírt minimálbér összehasonlítása a más tagállamban letelepedett munkáltató által ténylegesen fizetett díjazással – Más tagállamban letelepedett munkáltató által fizetett pótlékok és kiegészítések egésze munkabér-összetevőkénti figyelembe vételének elmulasztása)

(2005/C 143/04)

(Az eljárás nyelve: német)

A C-341/02. sz., az Európai Közösségek Bizottsága (meghatalmazott: J. Sack és H. Kreppel) kontra Németországi Szövetségi Köztársaság (meghatalmazott: W.-D. Plessing és A. Tiemann) ügyben, az EK 226. cikk alapján 2002. szeptember 25-én benyújtott, kötelezettségzegés megállapítása iránti kereset tárgyában, a Bíróság (első tanács), tagjai P. Jann tanácselnök, A. Rosas (előadó), K. Lenaerts, S. von Bahr és K. Schieman bírák, főtanácsnok: D. Ruiz-Jarabo Colomer, hivatalvezető: M.-F. Contet vezető tisztviselő, 2005. április 14-én meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

- 1) Mivel nem ismerte el a minimálbér alkotórészeként a más tagállamban letelepedett munkáltató által az építőipari ágazatban foglalkoztatott, Németországba kiküldött munkavállaló részére fizetett, a munkavállaló által végzett munka és az általa kapott

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(nagytanács)

2005. április 26.

a C-376/02. sz., (a Hoge Raad der Nederlanden előzetes döntéshozatal iránti kérelme) a Stichting „Goed Wonen” kontra Staatssecretaris van Financiën (¹) ügyben

(Forgalmi adók – Közös hozzáadottértékadó-rendszer – A 77/388/EGK hatodik irányelv 17. cikke – Előzetesen felszámított adó levonása – A nemzeti jog módosítása – Visszaható hatály – A bizalomvédelem és jogbiztonság elve)

(2005/C 143/05)

(Az eljárás nyelve: francia)

A C-379/02. sz. ügyben az EK 234. cikke alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Hoge Raad der Nederlanden (Hollandia) a Bírósághoz 2002. október 21-én érkezett, 2002 október 18-i határozatával terjesztett elő az előtte a **Stichting „Goed Wonen”** és a **Staatssecretaris van Financiën** között folyamatban lévő eljárásban, a Bíróság (nagytanács) tagjai: V. Skouris elnök, P. Jann, C.W.A. Timmermans, A. Rosas (előadó), R. Silva de Lapuerta és A. Borg Barthet tanácselnökök, N. Colneric, S. von Bahr, J. N. Cunha Rodrigues, P. Küris, Juhász E., G. Arestis és M. Ilešič bírák, főtanácsnok: A. Tizzano, hivatalvezető: M.-F. Contet vezető tisztviselő, 2005. április 26-án meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

Nem ellentétes a bizalomvédelem és a jogbiztonság elvével, ha valamely tagállam kivételesen, és annak érdekében, hogy a jogalkotási eljárás során megakadályozza a módosító törvény által visszazoritani szándékozott, a HÉA-teher csökkentését célzó adózási gyakorlat jelentős méretekben történő folytatását, e törvényt visszaható hatállyal ruházta fel, feltéve hogy az alapeljárásban tárgyalathoz hasonló körülmények mellett a törvény által említett gazdasági tevékenységet végző, és azáltal érintett piaci szereplőket oly módon értesítették annak várható elfogadásáról és visszaható hatályáról, hogy képesek felmérni a törvénymódosítás hatását az általuk végzett tevékenységekre.

Ha e törvény valamely ingatlanokra vonatkozó, korábban HÉA-köteles gazdasági tevékenységet adómentességben részesít, ez járhat azzal a következménnyel, hogy semmisnek minősüljön a HÉA-módosítás, amelyet az ingatlan értékesítésekor megfizetett HÉA levonására vonatkozó jognak az ingatlan ezen időpontban adókötelesnek tekintett tevékenység céljára történő felhasználásakor történt gyakorlása miatt érvényesítettek.

(¹) HL C 7., 2003.1.11.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(második tanács)

2005. április 21.

a C-25/03. sz., (a Bundesfinanzhof előzetes döntéshozatal iránti kérelme) a Finanzamt Bergisch Gladbach kontra HE (¹) ügyben

(Hatodik HÉA-irányelv – Lakáscélú ingatlan gazdasági tevékenységet nem folytató vagyontársaságban álló házastársak általi építése – Az egyik tulajdonostárs által szakmai célra történő felhasználás – Adóalanyiság – Adólevonási jog – A joggyakorlás módja – A számlával szemben támasztott követelmények)

(2005/C 143/06)

(Az eljárás nyelve: német)

A C-25/03. sz. ügyben az EK 234. cikke alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Bundesfinanzhof (Németország) a Bírósághoz 2003. január 23-án érkezett, 2002. augusztus 29-i határozatával terjesztett elő az előtte a **Finanzamt Bergisch Gladbach** és a **HE** között folyamatban lévő eljárásban, a Bíróság (második tanács) tagjai:

C. W. A. Timmermans, a tanács elnöke, R. Silva de Lapuerta, R. Schintgen (előadó), G. Arestis és J. Klučka bírák, főtanácsnok: A. Tizzano, hivatalvezető: K. Sztranc tisztviselő, 2005. április 21-én meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

A tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról – közös hozzáadottértékadó-rendszer: egységes adóalap-megállapításról szóló, 1977. május 17-i 77/388/EGK hatodik tanácsi irányelvet mind eredeti, mind a fiskális határok megszüntetésére való tekintettel a hozzáadottérték-adó közös rendszerének kiegészítéséről és a 77/388/EGK irányelv módosításáról szóló, 1991. december 16-i 91/680/EGK irányelv által módosított változatában az alábbi módon kell értelmezni:

– a lakás céljára szolgáló ingatlant családjával együtt megszerző vagy építető személy adóalanyként jár el, tehát élhet a 77/388 hatodik irányelv 17. cikke szerinti adólevonási joggal, amennyiben az ingatlan egyik helyiségét ugyanezen irányelv 2. és 4. cikke értelmében független – akár csupán kiegészítő jellegű – gazdasági tevékenység céljából dolgozószobának használja, és az ingatlan e részét bevonja vállalkozása vagyonaiba;

– valamely vagyontárgy házasságkötés alapján létrejött, jogi személyiséggel nem bíró, és önmagában a 77/388 hatodik irányelv értelmében vett gazdasági tevékenységet nem folytató vagyontársaság által történő megrendelése esetén az említett vagyontársaságot alkotó tulajdonostársakat ezen irányelv értelmében e tevékenység címzettjeinek kell tekinteni;

– amennyiben két, a házasságkötés tényénél fogva egymással vagyontársaságban álló házastárs megszerez valamely vagyontárgyat, amelyet az egyik tulajdonostárs kizárólagos jelleggel szakmai célokra használ, ez a tulajdonostárs a vállalkozása céljára használt ingatlanrész terhelő teljes hozzáadottérték-adó összegét jogosult levonni, amennyiben a levont összeg nem terjed túl az adóalanyt az említett ingatlanon megillető vagyontársaság határain;

– a hatodik irányelv 18. cikke (1) bekezdésének a) pontja, valamint 22. cikkének (3) bekezdése nem írja elő, hogy az alapügyben felmerültekhez hasonló körülmények között az adólevonási jog gyakorlásához az adóalany saját nevére kiállított számlával rendelkezzen, amelyen fel vannak tüntetve a tulajdoni hányadának megfelelő ár- és hozzáadottértékadó-hányadok. E célból elegendő a vagyontársaságot alkotó házastársak nevére együttesen kiállított, tételes felosztás nélküli számla.

(¹) HL C 70., 2003.3.22.